

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 16 oktober 2009 (21.10)
(OR. en)**

**Interinstitutioneel dossier:
2009/0811 (CNS)**

**14308/1/09
REV 1**

LIMITE

COPEN 194

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Coreper / de Raad
nr. vorig doc.:	13878/09 COPEN 186
Betreft:	Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de overdracht van strafvervolgning - Algemene oriëntatie betreffende bepaalde vraagstukken

I. INLEIDING

1. In brieven die het secretariaat-generaal in juni en juli 2009 heeft ontvangen, hebben het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Litouwen, de Republiek Letland, de Republiek Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek en het Koninkrijk Zweden een initiatief ingediend voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de overdracht van strafvervolgning.
2. Bij brief van 28 juli 2009 heeft het Coreper het Europees Parlement verzocht vóór 17 december 2009 advies over het voorstel uit te brengen.
3. DK, IE, FR, MT, NL, PL, SE en UK hebben een voorbehoud voor behandeling door hun parlement gemaakt, en UK, IE maakten bovendien een algemeen studievoorbehoud, terwijl LV een taalkundig voorbehoud handhaaft.

4. De Groep samenwerking in strafzaken heeft het voorstel tijdens haar vergaderingen van juli en september 2009 besproken. Op 2 juli wijdde de groep een algemene bespreking aan een aantal essentiële onderdelen van het voorstel. De grote meerderheid der lidstaten, de Commissie en Eurojust waren ingenomen met het initiatief. Zij staan achter de doelstellingen ervan en stemmen in met de algemene beginselen.
5. In juli en september heeft de Groep samenwerking in strafzaken de tekst van het voorstel in eerste en tweede lezing besproken. Op 28-29 september heeft de groep op basis van 13504/09 COPEN 173 een aanvang gemaakt met een derde bespreking van de tekst. Mede naar aanleiding van de discussies tijdens deze vergaderingen heeft het voorzitterschap voorstellen opgesteld voor een meer uitgewerkte tekst, waarbij het oog heeft gehad voor de algehele procedure voor de overdracht van strafvervolgingen; het gaat daarbij om de volgende bepalingen: de definities (artikel 3), de aanwijzing van de overdragende en ontvangende autoriteiten (artikel 4), de procedure voor verzoeken om overdracht van vervolging (artikelen 10 en 10 bis), de beslissing van de ontvangende autoriteit (artikel 13), het overleg tussen de overdragende en de ontvangende autoriteit (artikel 14), de samenwerking met Eurojust en het Europees justitieel netwerk (artikel 15), de informatie van de ontvangende autoriteit (artikel 18) en de talen (artikel 19).
6. De tekst van de artikelen 3, 4, 10, 10 bis, 13, 14, 15, 18 en 19 is op basis van 13878/09 COPEN 186 op 6-7 oktober besproken door het Comité van artikel 36 en op 9 oktober door de Groep raden JBZ. De bijlage van deze nota bevat de tekst van de artikelen 3, 4, 10, 10 bis, 13, 14, 15, 18 en 19 en de bijbehorende overwegingen die het resultaat is van deze besprekingen.
7. Tijdens de besprekingen van het voorstel door de groep is gebleken dat nog verdere discussie nodig is over de werkingssfeer van de bepaling inzake bevoegdheid (artikel 5) ten aanzien van de voorwaarden voor het verzoeken om overdracht van vervolging (artikel 7), de voorwaarden voor het aanvaarden van de overdracht (artikel 11) en de weigeringsgronden (artikel 12), aangezien het hier om een complexe materie gaat.

DE RAAD

- 8 De bereikte overeenstemming over de tekst van de artikelen 3, 4, 10, 10 bis, 13, 14, 15, 18 en 19 houdt niet in dat verdere discussies in de groep daarmee uitgesloten zijn, met name over de artikelen 5, 7, 11 en 12. Het is derhalve niet uitgesloten dat in de tekst van deze artikelen nog verdere wijzigingen zullen moeten worden aangebracht met het oog op de samenhang van de gehele tekst van het kaderbesluit.

9. Gezien het bovenstaande wordt de Raad verzocht:

- te bevestigen dat er algemene steun bestaat voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijk juridisch kader voor de overdracht van strafvervolging tussen de lidstaten, teneinde de strafvervolgingen efficiënter te maken en de goede rechtsbedeling in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te verbeteren;
 - de tekst van de artikelen 3, 4, 10, 10 bis, 13-15, 18 en 19 en de bijbehorende overwegingen als vervat in de bijlage te bekrachtigen en te bevestigen dat er voorlopige overeenstemming is bereikt over deze artikelen, met dien verstande dat tijdens nadere besprekingen kan blijken dat op een of meer van de artikelen moet worden teruggekomen.
-

Artikel 3

Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) "strafbaar feit": een handeling die overeenkomstig het nationale strafrecht strafbaar is;
- b) "overdragende autoriteit": een autoriteit die bevoegd is een verzoek om overdracht van vervolging te verzenden en alle andere in dit kaderbesluit bedoelde maatregelen te nemen;
- c) "ontvangende autoriteit": een autoriteit die bevoegd is een verzoek om overdracht van vervolging in ontvangst te nemen en te bepalen of dat verzoek wordt aanvaard, en alle andere in dit kaderbesluit bedoelde maatregelen te nemen.

Artikel 4

Aanwijzing van overdragende en ontvangende autoriteiten

1. Elke lidstaat wijst justitiële autoriteiten aan die krachtens het nationale recht bevoegd zijn om overeenkomstig dit kaderbesluit als overdragende en ontvangende autoriteit te handelen.
2. De lidstaten kunnen andere dan justitiële autoriteiten aanwijzen als overdragende en ontvangende autoriteit, mits deze autoriteiten volgens de nationale wetgeving en procedures bevoegd zijn gelijkwaardige beslissingen te nemen in binnenlandse strafprocedures¹.
3. Elke lidstaat kan, indien zijn interne organisatie zulks vereist, een of meer centrale autoriteiten aanwijzen om de overdragende en ontvangende autoriteiten te assisteren bij het administratief toezenden en in ontvangst nemen van de verzoeken.

¹ Naar aanleiding van opmerkingen van IE is de tekst van overweging 9 bis licht gewijzigd, zodat deze nu als volgt luidt: *Voor de toepassing van dit kaderbesluit dient het begrip strafvervolging te worden uitgelegd overeenkomstig het nationale recht en de nationale procedures van de lidstaten, hetgeen inhoudt dat overdracht mogelijk is in verschillende fasen, zowel vóór als tijdens het proces.*

4. Elke lidstaat stelt het secretariaat-generaal van de Raad in kennis van de overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 aangewezen autoriteiten. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de ontvangen informatie beschikbaar aan alle lidstaten en de Commissie.

Artikel 10

Procedure voor verzoeken om overdracht van vervolging

1. Voordat de overdragende autoriteit overeenkomstig artikel 7 een verzoek om overdracht van de vervolging indient, stelt zij waar passend¹ de ontvangende autoriteit daarvan in kennis en pleegt zij met deze overleg, in het bijzonder over de vraag of de ontvangende autoriteit een van de in artikel 12 bedoelde weigeringsgronden wenst in te roepen.
2. Een verzoek om overdracht wordt schriftelijk gedaan met gebruikmaking van het standaard-formulier in de bijlage, en gaat vergezeld van relevante informatie. Het verzoek wordt door de overdragende autoriteit rechtstreeks toegezonden aan de ontvangende autoriteit in enigerlei vorm die toelaat dat het schriftelijk wordt vastgelegd en die de ontvangende autoriteit in staat stelt de echtheid ervan vast te stellen. Alle andere ambtelijke mededelingen worden eveneens rechtstreeks door deze autoriteiten uitgewisseld.
3. Telkens wanneer zulks passend wordt geacht, kan de ontvangende autoriteit verzoeken om aanvullende informatie die zij nodig acht om een beslissing te nemen over het verzoek. De overdragende autoriteit geeft onverwijld gevolg aan het verzoek.
4. Wanneer de ontvangende autoriteit de overdracht van vervolging heeft aanvaard, zendt de overdragende autoriteit het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het strafdossier, belangrijke delen daarvan of gelijkwaardige documenten, en andere relevante documenten toe.
5. [geschrappt]
6. [geschrappt]

¹ In de preambule wordt de volgende overweging opgenomen: "*Bij de behandeling van een overdrachtsverzoek dient de overdragende autoriteit steeds wanneer dat nuttig wordt geacht de ontvangende autoriteit te raadplegen. Wanneer het overdrachtsverzoek voortvloeit uit overleg overeenkomstig het kaderbesluit over jurisdictiegeschillen, hoeft geen verder overleg te worden gevoerd, behalve wanneer nieuwe omstandigheden dat noodzakelijk maken.*"

7. Indien de overdragende autoriteit de identiteit van de ontvangende autoriteit niet kent, wint zij de nodige inlichtingen in, onder meer bij de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, om de nadere gegevens over de ontvangende autoriteit te verkrijgen.
8. Indien de autoriteit die het verzoek ontvangt, niet de bevoegde autoriteit is in de zin van artikel 4, zendt deze het verzoek ambtshalve door aan de bevoegde autoriteit, en stelt zij de overdragende autoriteit onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 10 bis

Informatie van de overdragende autoriteit

De overdragende autoriteit stelt de ontvangende autoriteit in kennis van alle procedurele handelingen of maatregelen die in de lidstaat van de overdragende autoriteit met betrekking tot de strafprocedure hebben plaatsgevonden na de toezending van het verzoek. Deze mededeling gaat vergezeld van alle relevante documenten.

Artikel 13

Beslissing van de ontvangende autoriteit

1. Bij ontvangst van een verzoek om overdracht van vervolging gaat de ontvangende autoriteit binnen de termijn die door de overdragende autoriteit is aangegeven, of, indien er geen termijn is aangegeven, onverwijld, na of de overdracht van vervolging kan worden aanvaard, en neemt zij de nodige maatregelen om het verzoek overeenkomstig het nationale recht in te willigen. Indien de overdragende autoriteit een termijn aangeeft, doet zij dat met opgave van redenen.
- 1 bis. Indien de ontvangende autoriteit geen beslissing kan nemen binnen de termijn die door de overdragende autoriteit is gesteld, stelt zij deze autoriteit onmiddellijk in kennis van de redenen daarvoor, en geeft zij aan binnen welke termijn zij de beslissing zal nemen.
2. De ontvangende autoriteit stelt de overdragende autoriteit in enigerlei vorm die toelaat dat zulks schriftelijk wordt vastgelegd onverwijld in kennis van haar beslissing. Indien de ontvangende autoriteit beslist de overdracht niet te aanvaarden, overeenkomstig artikel 11, of de overdracht te weigeren, overeenkomstig artikel 12, stelt zij de overdragende autoriteit in kennis van de redenen daarvoor.

Artikel 14

Overleg tussen de overdragende en de ontvangende autoriteit

Ter wille van een vlotte en efficiënte toepassing van dit kaderbesluit kunnen de overdragende en de ontvangende autoriteit, telkens wanneer dat nodig wordt geacht, met elkaar overleg plegen, onverminderd artikel 10, lid 1, en artikel 12, lid 1 bis.

Artikel 15

Samenwerking met Eurojust en het Europees justitieel netwerk

De overdragende en de ontvangende autoriteit kunnen, in elk stadium van de procedure, Eurojust of het Europees justitieel netwerk om bijstand vragen.

Artikel 18

Informatie van de ontvangende autoriteit

De ontvangende autoriteit stelt de overdragende autoriteit schriftelijk in kennis van de onderbreking van de strafprocedure of van elke beslissing die aan het einde van de strafprocedure wordt gegeven, waarbij zij aangeeft of die beslissing een belemmering vormt voor verdere vervolging overeenkomstig het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit, en van andere waardevolle informatie. Indien mogelijk zendt zij haar een afschrift van de schriftelijke beslissing toe.

Artikel 19

Talen

1. Het formulier in de bijlage en de andere schriftelijke informatie die bij het verzoek wordt gevoegd, worden vertaald in de officiële taal of in één van de officiële talen van de lidstaat aan dewelke zij worden toegezonden, met inbegrip van aanvullende informatie die overeenkomstig artikel 10, lid 3, en artikel 10, lid 4, aan de ontvangende autoriteit wordt toegezonden.
2. Elke lidstaat kan, bij de vaststelling van dit kaderbesluit of later, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neer te leggen verklaring meedelen dat hij een vertaling in een of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Unie aanvaardt. Het secretariaat-generaal stelt die informatie ter beschikking van de andere lidstaten en de Commissie.